

Das arme Mädchen

دختر بچه فقیر

Es war einmal ein kleines Mädchen, dem war Vater und Mutter gestorben, und es war so arm, dass es kein Kämmerchen mehr hatte, darin zu wohnen, und kein Bettchen mehr hatte, darin zu schlafen, und endlich gar nichts mehr als die Kleider, die es auf dem Leib trug und ein Stückchen Brot, das es in der Hand hielt. Es war aber gut und fromm. Und weil es so von aller Welt verlassen war, ging es im Vertrauen auf den lieben Gott hinaus ins Feld.

یه دختر بچه کوچکی بود که پدر و مادرش فوت کرده بودند و آنقدر فقیر بود که دیگه یک اتاقک کوچولو هم نداشت که توش زندگی کند و دیگه هیچ تختی کوچکی نداشت که توش بخوابه و دیگه هیچی نداشت به غیر از لباس هایی که به تن می پوشید و یک تکه کوچک نان که در دستش نگه می داشت. دختر بچه خوب و مومن بود و چون از تمام دنیا دور شده بود با تکیه بر عشق به خدا به مزرعه می رفت.

Da begegnete ihm ein armer Mann, der sprach: "Ach, gib mir etwas zu essen, ich bin so hungrig." Es reichte ihm das ganze Stückchen Brot und sagte: "Gott segne dir's," und ging weiter. Da kam ein Kind, das jammerte und sprach: "Es friert mich so an meinem Kopfe, schenk mir etwas, womit ich ihn bedecken kann." Da nahm es seine Mütze ab und gab sie ihm. Und als es noch ein bisschen gegangen war, kam wieder ein Kind und hatte kein Leibchen an und fro: da gab es ihm seins; und noch weiter, da bat eins um einen Röck, den gab es auch weg. Endlich gelangte es in einen Wald, und es war schon dunkel geworden, da kam noch eins und bat um ein Hemd, und das fromme Mädchen dachte: "Es ist dunkle Nacht, da kannst du wohl dein Hemd weggeben," und gab es auch weg.

آنجا با یک مرد فقیری روبه رو شد که می گفت: آخ به من یه چیزی برای خوردن بده من خیلی گرسنه هستم. دختر بچه به او تکه کامل نان را داد و گفت: خدا پشت و پناهت و به راهش ادامه داد. یک بچه آنجا آمد که ناله می کرد و می گفت: کله ام یخ میزنه یه چیزی به من هدیه بده که باهاش کله ام را بتونم بیوشونم. دختر بچه کلاهش برداشت و کلاه را به او داد و زمانیکه دختر بچه یک کم رفت یک بچه باز اومد و هیچ تکه لباسی بر تن نداشت و می لرزید: اونجا بود که لباس خودش به او داد و همینطور یکی تقاضای دامن کرد که آن را هم تقدیم کرد. بالاخره دختر بچه به یک جنگلی رسید و دیگه هوا تاریک شده بود, آنجا یکی آمد و تقاضای یک پیراهن کرد و دختر بچه خداشناس فکر کرد: این شب تاریکی که میتونی تو پیراهنت تقدیم کنی و آن را هم تقدیم کرد

Und wie es so **stand** und gar nichts mehr hatte, fielen auf einmal die Sterne vom Himmel, und waren lauter harter blanker Taler und obwohl sein Hemd weggegeben , so hatte es ein neues an, und das war vom allerfeinsten Linnen. Da sammelte es sich die Taler hinein und wurde reich für sein Lebtag.

و همانطور که **ایستاده بود** و دیگه هیچی نداشت ، ناگهان ستاره ها از آسمان باریدند و سکه های خالص محکم و براق بودند و هرچندکه پیراهنش را داده بود اونجا بود که یکی جدیدش به تن داشت از بهترین کتان . در آن لحظه دختر بچه سکه ها را جمع کرد و برای تمام عمرش ثروتمند شد .

Der Taler	سکه
Blank	براق / تمییز / خالص
Lauter	خالص / صاف
fallen	افتادن / زمین خوردن / نزول کردن / فرو ریختن
weggeben	به دیگری دادن / تقدیم کردن
Der Leib	بدن / جثه / تن
bedecken	پوشاندن / پوشیدن
jammern	نالیدن / زاری کردن
Das Feld	مزرعه / حوزه / دشت / صحرا
verlassen	ترک کردن
Die Mütze	کلاه
Das Mädchen	دختر بچه
Der Lebtag	در تمام زندگی
sammeln	جمع کردن / گردآوری کردن
abnehmen	برداشتن کلاه ، پالتو / لاغر کردن
endlich	بالاخره / سرانجام

Kaveh Rahmani

@Deutsch_DeuRan